

Halina Śledzik-Kamińska, Józef Każmierczyk

Będkowice, gm. Sobótka, woj.
wrocławskie

Informator Archeologiczny : badania 15, 161-162

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

BARŁOGI, gm. Rzgów
woj. konińskie
Stanowisko 1

patrz
epoka brązu

BARTKÓW, gm. Wąsosz
woj. leszczyńskie
Stanowiska 79 i 80

patrz
okres wpływów rzymskich

BĘDKOWICE, gm. Sobótka
woj. wrocławskie

Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno-Konserwatorski
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Halina Śledzik-Kamińska.
Prace konsultował prof. dr hab. Józef Kaźmierczyk.
Finansował WOAK. Czwarty sezon badań. Grodzisko
wczesnośredniowieczne /VIII-XI w. /.

Kontynuowano badania wału od strony zachodniej, poszukiwano śladów umocnień obronnych na obwodzie grodziska od strony wschodniej.

Na obecnym etapie badań umocnienia grodziska od strony wschodniej nie przedstawiają się jasno. Obwód grodziska przebiega wzdłuż naturalnej granicy wyznaczonej stromo opadającym stokiem, o nachyleniu 15-20° i wysokości do 8 m. Prawdopodobnie naturalne warunki obronne położenia grodziska zadecydowały, iż nie wzniesiono tutaj umocnień w postaci wału, którym otoczono grodzisko od zachodu. Ubiegłoroczne badania na obwodzie grodziska od strony wschodniej przyniosły odkrycie skupiska kamieni zalegającego w środkowej i dolnej partii stoku. W wyniku kontynuowania badań odkryto przepalone belki, które wystąpiły w górnej partii stoku, w warstwie żółtej gliny wyeksplorowanej do głębokości 1 m. Nie należy wykluczać, że zalegające w bezładnym układzie belki oraz niżej położone skupisko kamieni pochodzi ze zniszczonego urządzenia obronnego, które wzniesiono na krawędzi stoku. Badaniami objęto również nawierzchnię drogi zlokalizowanej w zagłębieniu przecinającym obwód grodziska od wschodu, wyznaczającym wjazd na grodzisko.

Powyższe badania przeprowadzono w obrębie wykopu nr I. Na pozostałym obszarze grodziska założono kontrolne rowy sondażowe. Miały one na celu odkrycie zalegania warstwy kulturowej, śladów zabudowy oraz podziału wewnętrznego grodziska na człony.

Sondaże przeprowadzono przez uwidaczniającą się w hipsometrii grodziska kolistą kotlinkę, nieznacznie obniżoną w środku, umiejscowioną w północno-wschodniej części grodziska. Jej obecność sugerował podział grodziska na dwa człony. W wyniku prac uzyskaliśmy potwierdzenie przypuszczenia. Od strony zachodniej kotlinka była otoczona rowem - suchą fosą, o szerokości 5 m i głębokości 1,6 m. Stwierdzono tam obecność

warstwy kulturowej o miąższości 0,10-0,30 m oraz obiekty nieruchome. Materiał ceramiczny odkryty w kotlinie i fosie datujemy na VIII wiek.

Zabytki oraz dokumentacja z badań znajdują się w Wojewódzkim Ośrodku Archeologiczno-Konserwatorskim we Wrocławiu.

Badania będą kontynuowane.

BIAŁOGARDA, gm. Wicko
woj. śląskie

Muzeum w Lęborku

Badania prowadzili mgr Elżbieta Skarbek-Wąsiewska i mgr Marian Kochanowski /autor sprawozdania/. Finansował WKZ w Ślupsku. Siódmy sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne /X-XIII w./.

Obiekt usytuowany jest na dużym cyplu naturalnego wyniesienia polodowcowego w centrum wsi Białogarda. Jego maksymalna powierzchnia użytkowa - łącznie z układem wałów obronnych wynosiła ca 13 ha, z tego powierzchnia użytkowa zasadniczego grodu - kasztelanii - zajmowała obszar ca 5 ha. Ślady umocnień obronnych słabo czytelne, jedynie od strony południowej wyraźny jest przebieg fosy.

Przed podjęciem prac przyjęto program badawczy, obejmujący:

- a/ kompleksowe rozpoznanie techniki zabudowy, przestrzennego rozplanowania i chronologii grodu właściwego,
- b/ rozpoznanie przestrzennego rozplanowania i chronologii podgrodzia oraz ustalenie wzajemnych relacji stratygraficzno-chronologicznej pomiędzy grodem a podgrodzem,
- c/ zlokalizowanie i zbadanie pozostałości po konstrukcjach portu rzecznego /wieś Przewóz koło Białogardy?/,
- d/ szczegółowa penetracja powierzchniowo-weryfikacyjna okolic Białogardy w ramach AZP - obszar 5-35 - celem ustalenia ilościowo-jakościowego zakresu punktów osadniczych z tego okresu,
- e/ prace archiwalne - kwerenda źródeł pisanych i ikonograficznych.

Do momentu podjęcia prac wykopaliskowych w sezonie 1981 udało się zrealizować całkowicie punkt /d/ oraz częściowo /a, c, e/.

Podczas badań wytyczono jeden wykop, zlokalizowany w centrum majdanu grodziska, który podzielono na mniejsze jednostki /ćwiartki/, o wymiarach 5 x 5 m. Wyjątkiem była ćwiartka B, którą poszerzono w kierunku północnym o 3 m. W sumie rozkopano powierzchnię 120 m², maksymalna miąższość warstwy użytkowej wynosiła 235 cm /ćw. E, część północna/.